

Чудно, топло, слънце ясно . .
Цѣлий свѣтъ се весели;
По нивитѣ полугласно
Тамъ трѣвата шумоли.
По горитѣ хорѣ отъ птички
Чуроликатѣ у зора,
А пѣкъ стадото овчички
Хрупа росната трѣва.
И овчѣра съ своѣта свирка
Ги подкарва да пасѣтъ;
Тукъ тамъ си ягне припка
И се радва на тозъ свѣтъ.
Изъ трѣвата се подава
Златовидний мензофаръ
И съ роса се услаждава
И се храни съ Божий даръ.
Гледамъ, дишамъ прѣсний въздухъ
Благославямъ туй врѣме,
Гдѣто Богъ, слѣдъ зимний отдохъ
Праща пролѣтъ въ тѣзъ денѣе.
Изъ Д. Г.

Лѣто.

Лѣто, лѣто, лѣто весело!
Колко намъ си драго ти
Съ твойтѣ мили хубости.
Лѣто, лѣто, весело!
Поле, поле, поле широко!
По теб' билки сѣкакви
Съ миризми най хубави.
Поле, поле, поле широко!